

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการอภิปราย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนาเพื่อการศึกษาเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติงานของบุคลากรพยาบาล หอผู้ป่วยศัลยกรรมหญิง โรงพยาบาลเชิงราชประชาชนุเคราะห์ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นบุคลากรพยาบาลที่ขึ้นปฏิบัติงาน และผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาในช่วงระหว่างวันที่ 27 เมษายน 2549 ถึง 3 พฤษภาคม 2549 รวมเป็นเวลา 7 วัน ผลการศึกษานำเสนอตามหัวข้อดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเวลาเฉลี่ยที่บุคลากรการพยาบาลใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลโดยตรงในผู้ป่วยแต่ละประเภทในแต่ละเวร ในรอบ 24 ชั่วโมง

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเวลาเฉลี่ยที่บุคลากรการพยาบาลใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลนอกเหนือจากกิจกรรมพยาบาลโดยตรงในแต่ละเวร ในรอบ 24 ชั่วโมง

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเวลาเฉลี่ยที่บุคลากรการพยาบาลใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลรับผู้ป่วยใหม่ ในแต่ละวันเป็นเท่าไร

ส่วนที่ 5 ข้อมูลสัดส่วนปริมาณงานทั้งหมดของเวรเช้า เวรบ่าย เวรดึก

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตารางที่ 2

จำนวน และร้อยละของบุคลากรพยาบาลจำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน

	พยาบาลวิชาชีพ (N=17)		พยาบาลเทคนิค (N=1)		ผู้ช่วยเหลือคนไข้ (N=5)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อายุ						
20 – 30 ปี	6	35.30	0	0	4	80
31 – 40 ปี	8	47.05	0	0	0	0
41 – 50 ปี	3	17.65	1	100	1	20
ประสบการณ์ในการทำงานใน หอผู้ป่วย						
1 – 5 ปี	5	29.41	0	0	4	80
6 – 10 ปี	7	41.18	0	0	0	0
> 10 ปี	5	29.41	1	100	1	20
ระดับการศึกษา						
มัธยมศึกษา	0	0	0	0	5	100
ประกาศนียบัตร	0	0	1	100	0	0
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	17	100	0	0	0	0

จากตารางที่ 2 พยาบาลวิชาชีพส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 31-40 ปี มีจำนวน 8 ราย คิดเป็น ร้อยละ 47.05 ประสบการณ์ในการทำงานหอผู้ป่วยศัลยกรรมหญิง 6-10 ปี มีจำนวน 7 ราย คิดเป็น ร้อยละ 41.18 มีการศึกษาระดับปริญญาตรีทั้งหมด พยาบาลเทคนิคมี 1 คน อายุอยู่ในช่วง 41-50 ปี มีการศึกษาระดับประกาศนียบัตรและประสบการณ์การทำงานมากกว่า 10 ปี ส่วนผู้ช่วยเหลือคนไข้ อายุอยู่ในช่วง 20-30 ปี มีการศึกษาระดับมัธยมและประสบการณ์การทำงานในหอผู้ป่วยศัลยกรรมหญิง 1-5 ปี

ตารางที่ 3

จำนวน และร้อยละของผู้ป่วยจำแนกตามประเภทและกลุ่มโรค

กลุ่มโรค	ผู้ป่วยที่อยู่ในภาวะอันตราย	ผู้ป่วยที่อยู่ในภาวะกึ่งอันตราย	ผู้ป่วยที่อยู่ในภาวะเจ็บป่วยที่ไม่รุนแรง	ผู้ป่วยพักฟื้น	รวม	ร้อยละ
ไส้ติ่ง	1	2	1		4	13.33
แผลเบาหวานที่เท้า		1	2	1	4	13.33
ปวดท้อง		2			2	6.67
มะเร็งเต้านม		1	3	1	5	16.67
ลำไส้อุดตัน	1	3	1		5	16.67
นิ่วในถุงน้ำดี		2	1		3	10
คอพอก	1	1		1	3	10
ถุงน้ำดีอักเสบ		2	1		3	10
มะเร็งลำไส้				1	1	3.33
รวม	3	14	9	4	30	100

จากตารางที่ 3 ประชากรในการศึกษาครั้งนี้เป็นผู้ป่วยที่มาใช้บริการในหอผู้ป่วย ศัลยกรรมหญิง โรงพยาบาลเชียงรายประชานุเคราะห์ ในช่วงระยะเวลาของการรวบรวมข้อมูล และกลุ่มผู้ป่วยที่มีจำนวนมากที่สุดคือ มะเร็งเต้านม และลำไส้อุดตัน คิดเป็นร้อยละ 16.66 น้อยที่สุดคือมะเร็งลำไส้ คิดเป็นร้อยละ 3.33

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเวลาที่บุคลากรพยาบาลใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลโดยตรงในผู้ป่วยแต่ละประเภทในแต่ละเวร ในรอบ 24 ชั่วโมง

ตารางที่ 4

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติงานของบุคลากรพยาบาลในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลโดยตรงตามการจำแนกประเภทผู้ป่วยในแต่ละเวรและในรอบ 24 ชั่วโมง

ประเภท	ปริมาณเวลา (ชม.)						รวม 24 ชั่วโมง (ชม.)
	เวรเช้า		เวรบ่าย		เวรดึก		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ผู้ป่วยที่อยู่ในภาวะอันตราย	1.67	1.49	1.60	0.74	1.22	0.94	4.48
ผู้ป่วยที่อยู่ในภาวะกึ่งอันตราย	0.41	0.33	0.45	0.20	0.36	0.34	1.22
ผู้ป่วยที่อยู่ในภาวะเจ็บป่วยไม่รุนแรง	0.22	0.23	0.22	0.63	0.24	0.17	0.68
ผู้ป่วยพักฟื้น	0.24	0.34	0.25	0.38	0.19	0.28	0.67

จากตารางที่ 4 เวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลโดยตรงในผู้ป่วยที่อยู่ในภาวะอันตรายมากที่สุด เท่ากับ 4.48 ชั่วโมง และเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลโดยตรงในผู้ป่วยพักฟื้นน้อยที่สุดเท่ากับ 0.67 ชั่วโมง

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเวลาที่บุคลากรพยาบาลใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลนอกเหนือจาก
กิจกรรมพยาบาลโดยตรงในแต่ละเวร ในรอบ 24 ชั่วโมง

ตารางที่ 5

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติงานของบุคลากรพยาบาลในการ
ปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลที่นอกเหนือจากกิจกรรมการพยาบาลโดยตรงในแต่ละเวรและในรอบ
24 ชั่วโมง

กิจกรรมการพยาบาล	ปริมาณเวลา (ชม.)						รวม 24 ชั่วโมง
	เวรเช้า		เวรบ่าย		เวรดึก		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. กิจกรรมการพยาบาลโดยอ้อม	2.27	1.58	2.73	1.79	2.16	1.28	7.16
2. กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการบริหารหอผู้ป่วยและงานบ้าน	1.01	0.38	0.60	0.04	0.58	0.18	2.19
3. กิจกรรมด้านวิชาการ	0.62	0.36	0.00	0.00	0.00	0.00	0.62
4. กิจกรรมในเวลาพักและการใช้เวลาว่าง	0.99	0.26	0.60	0.20	0.67	0.23	2.26
5. กิจกรรมรอคอย	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
รวม	4.89		3.93		3.41		12.23

จากตารางที่ 5 เวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลที่นอกเหนือกิจกรรมการ
พยาบาลโดยตรงของบุคลากรพยาบาล ใน 24 ชั่วโมง เท่ากับ 12.23 ชั่วโมง เวลาที่ใช้ในการปฏิบัติ
กิจกรรมการพยาบาลของบุคลากรพยาบาลในกิจกรรมการพยาบาลทางอ้อมมากที่สุดเท่ากับ 7.16
ชั่วโมง และน้อยที่สุดเป็นกิจกรรมด้านวิชาการเท่ากับ 0.62 ชั่วโมง กิจกรรมที่ไม่ได้ปฏิบัติคือ
กิจกรรมรอคอย เวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลที่นอกเหนือกิจกรรมการพยาบาล
โดยตรงมากที่สุดเท่ากับ 4.89 ชั่วโมงในเวรเช้า และน้อยที่สุดเท่ากับ 3.41 ชั่วโมงในเวรดึก

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเวลาเฉลี่ยที่บุคลากรพยาบาลใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลในผู้ป่วยรับใหม่ในแต่ละเวร แต่ละวันเป็นเท่าไร

ตารางที่ 6

ปริมาณของเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติงานของบุคลากรพยาบาลในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลผู้ป่วยรับใหม่แต่ละเวรและในรอบ 24 ชั่วโมง

กิจกรรม	ปริมาณเวลา(ชม.)						รวม 24 ชั่วโมง
	เวรเช้า(n=6)		เวรบ่าย(n=4)		เวรดึก(n=2)		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
กิจกรรมการพยาบาลโดยตรง	0.43	0.17	0.44	0.13	0.13	0.05	1.00
กิจกรรมการพยาบาลที่นอกเหนือ							
กิจกรรมการพยาบาลโดยตรง	0.45	0.13	0.44	0.08	0.52	0.12	1.41
รวม	0.88		0.88		0.62		2.41

จากตารางที่ 6 เวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลของบุคลากรพยาบาลในผู้ป่วยรับใหม่ใน 24 ชั่วโมง เท่ากับ 2.41 ชั่วโมง เวลาที่ใช้ในเวรเช้าและเวรบ่ายเวลาที่ใช้ เท่ากับ 0.88 ชั่วโมง และเวรดึกเท่ากับ 0.62 ชั่วโมง

ส่วนที่ 5 ข้อมูลสัดส่วนปริมาณงานทั้งหมดของเวรเช้า เวิร์บ และเวิร์ค

ตารางที่ 7

ค่าเฉลี่ย และร้อยละของเวลาที่ใช้ของบุคลากรพยาบาลในแต่ละกิจกรรมในแต่ละเวรและในรอบ 24 ชั่วโมง

กิจกรรม	ปริมาณเวลา (ชม.)							
	เวรเช้า		เวิร์บ		เวิร์ค		รวม 24 ชั่วโมง	
	ชั่วโมง	ร้อยละ	ชั่วโมง	ร้อยละ	ชั่วโมง	ร้อยละ	ชั่วโมง	ร้อยละ
1. กิจกรรมการพยาบาลโดยตรง	17.76	35.95	16.84	34.09	14.80	29.96	49.40	38.29
2. กิจกรรมการพยาบาลที่นอกเหนือ								
กิจกรรมการพยาบาลโดยตรง	42.84	53.80	19.67	24.70	17.12	21.50	79.63	61.71
2.1 กิจกรรมการพยาบาลทางอ้อม	20.46	45.57	13.65	0.39	10.80	24.04	44.91	34.80
2.2 กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการ								
บริหารหอผู้ป่วยและงานบ้าน	9.10	60.50	3.01	20.01	2.93	19.49	15.04	11.65
2.3 กิจกรรมด้านวิชาการ	4.38	100	0.00	0.00	0.00	0.00	4.38	3.39
2.4 กิจกรรมในเวลาพักและ								
การใช้เวลาว่าง	8.90	58.16	3.01	19.68	3.39	22.16	15.30	0.08
2.5 กิจกรรมรอกอย	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
รวม	60.60	46.96	36.51	28.30	31.92	24.74	129.03	100

จากตารางที่ 7 สัดส่วนของเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลมากที่สุดเท่ากับ 60.60 ชั่วโมง หรือร้อยละ 46.96 ในเวรเช้า รองลงมาเวิร์บเท่ากับ 36.51 ชั่วโมง หรือร้อยละ 28.30 ในเวิร์บ และน้อยที่สุดเวิร์ค เท่ากับ 31.92 ชั่วโมง หรือร้อยละ 24.74 ในเวิร์ค ดังนั้นอัตราส่วน ร้อยละปริมาณงานทั้งหมด เวิร์บ : เวิร์บ : เวิร์ค เท่ากับ 46.96 : 28.30 : 24.74

การอภิปรายผล

จากการศึกษาเวลาที่ใช้ของบุคลากรพยาบาลหอผู้ป่วยศัลยกรรมหญิงโรงพยาบาล เชียงรายประชานุเคราะห์ ผู้ศึกษาได้อภิปรายผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาดังนี้

1. เวลาที่ใช้ของบุคลากรทางการพยาบาลในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลโดยตรงในผู้ป่วยแต่ละประเภทในแต่ละเวร

จากผลการศึกษาผู้ป่วยทั้ง 4 ประเภท (ตารางที่ 4) เวลาที่ใช้ในการปฏิบัติงานของบุคลากรพยาบาลในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลโดยตรงจากผลการศึกษาเวลาที่ใช้ของบุคลากรพยาบาลหอผู้ป่วยศัลยกรรมหญิงในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลโดยตรงในผู้ป่วย 4 ประเภทตามการจำแนกประเภทผู้ป่วยของกลุ่มการพยาบาลโรงพยาบาลเชียงรายประชานุเคราะห์ เมื่อพิจารณาผลการศึกษาเวลาที่ใช้ของบุคลากรพยาบาลในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลโดยตรงในผู้ป่วยทั้ง 4 ประเภท พบว่าผู้ป่วยประเภทที่ 1, 2, 3 และ 4 (เรียงจากอาการหนักไปน้อย) เท่ากับ 4.48, 1.22, 0.68 และ 0.67 ชั่วโมงตามลำดับ ผลการศึกษาค้างนี้เปรียบเทียบกับการศึกษาของคณะกรรมการวิจัย (2542) ที่ทำการศึกษาวเวลาเฉลี่ยในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลโดยตรงในงานการพยาบาลผู้ป่วย ศัลยศาสตร์ โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ พบว่าใช้เวลาเท่ากับ 7.30, 5.22, 2.62, 1.82 และ 0.59 ชั่วโมง ตามลำดับ (ผู้ป่วยที่มีอาการหนักมากไปหาน้อย) จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่าเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติงานของบุคลากรพยาบาลหอผู้ป่วยศัลยกรรมหญิงมีปริมาณเวลาที่แตกต่างจากการศึกษาของคณะกรรมการวิจัย (2542) ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ อภิปรายได้ว่าเกณฑ์การจำแนกประเภทผู้ป่วยที่ผู้ศึกษานำมาใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาค้างนี้เป็น การจำแนกประเภทผู้ป่วยที่ประยุกต์มาจากสำนักการพยาบาล (2547) ซึ่งได้นำลักษณะประเภทผู้ป่วย และลักษณะความต้องการการพยาบาลบางส่วนของที่สำคัญมาเป็นเกณฑ์ในการจำแนกประเภทผู้ป่วย เป็นวิธีการประเมินประเภทผู้ป่วยตามแบบอย่าง (prototype evaluation) และไม่ได้คิดค่าคะแนนแบบสำนักการพยาบาลจึงไม่ได้ค่าคะแนนความต้องการการพยาบาลที่แท้จริงส่วน คณะกรรมการวิจัยวิจัย ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ (2542) ใช้เกณฑ์การจำแนกผู้ป่วยของจอห์นสัน (Johnson, 1984) มาเป็นปัจจัยในการประเมิน ประกอบด้วยตัวชี้วัด 4 ประการคือ 1) การดูแลเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวัน 2) การได้รับยาและการปฏิบัติการรักษาพยาบาล 3) การประเมินสภาพอาการ การสังเกตสัญญาณชีพและเครื่องตรวจวัดต่างๆ 4) การสอนและ ประคับประคองจิตใจโดยกำหนดค่าคะแนนตามระดับความรุนแรง ความยากง่ายและความถี่ของ กิจกรรม รวมไปถึงระบบการให้บริการที่ต่างกันตามบริบทของแต่ละโรงพยาบาล จึงทำให้เวลาที่ใช้ในการปฏิบัติงานของบุคลากรต่างกันมาก

จากตารางที่ 4 จะเห็นได้ว่า เวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมโดยตรงของบุคลากรพยาบาลในผู้ป่วยประเภทที่ 1 โดยเฉลี่ยเวรเช้าเวรบ่ายและเวรดึก ใช้เวลา 1.67 (S.D. 1.49), 1.60 (S.D. 0.74) และ 1.22 (S.D. 0.94) ชั่วโมงซึ่งเปรียบเทียบกับผู้ป่วยประเภทที่ 2 ซึ่งใช้เวลาเฉลี่ยเวรเช้าเวรบ่ายและเวรดึกเท่ากับ 0.41 (S.D. 0.33), 0.45 (S.D. 0.20) และ 0.36 (S.D. 0.34) ชั่วโมง พบว่าเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมโดยตรงของบุคลากรพยาบาลในผู้ป่วยประเภทที่ 1 มากกว่า อกิปรายได้ว่า ผู้ป่วยประเภทที่ 1 เป็นผู้ป่วยอยู่ในภาวะวิกฤตฉุกเฉินที่ได้รับการผ่าตัดลำไส้อุดตันในช่องท้องและอยู่ในภาวะวิกฤตฉุกเฉินไม่สามารถหายใจเองได้ต้องใช้เครื่องช่วยหายใจ มีสัญญาณชีพเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วต้องสังเกตอาการอย่างใกล้ชิดและผู้ป่วยที่ผ่าตัดลำไส้ตั้งและผ่าตัดต่อมไทรอยด์ที่ต้องบันทึกสัญญาณชีพทุก 1-2 ชั่วโมง เป็นผู้ป่วยหลังผ่าตัดที่ได้รับการดมยาสลบ 24 ชั่วโมงและเป็นผู้ป่วยที่มีภาวะเสี่ยงต่ออันตรายจากภาวะแทรกซ้อน ซึ่งมีความต้องการการพยาบาลมาก และมีอาการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาแม้ในเวรดึกซึ่งเป็นเวลาพักผ่อน แต่พยาบาลต้องเฝ้าระวังเพื่อที่จะได้ค้นพบอาการที่เปลี่ยนแปลงตั้งแต่เริ่มแรก และเพื่อที่จะให้การพยาบาลหรือแก้ไขปัญหาได้ทันทั่วทั้ง และจากตารางที่ 3 พบว่าเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลของบุคลากรพยาบาลให้การพยาบาลผู้ป่วยประเภทที่ 2 ใช้เวลาน้อยกว่าผู้ป่วยประเภทที่ 1 คือ การขับถ่าย กิจกรรมการเยี่ยมชมตรวจเพื่อประเมินสภาพปัญหาการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลการสังเกตและการตรวจวัดเกี่ยวกับสัญญาณชีพ ส่วนเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมโดยตรงของบุคลากรพยาบาล ในผู้ป่วยประเภทที่ 1 มากที่สุดคือ การปฏิบัติการพยาบาลโดยใช้เวลาเท่ากับ 1.86 ชั่วโมงใน 24 ชั่วโมงเมื่อเปรียบเทียบกับผู้ป่วยประเภทที่ 2 และผู้ป่วยประเภทที่ 3 พบว่าผู้ป่วยประเภทที่ 2 ผู้ป่วยที่อยู่ในภาวะกึ่งอันตราย เวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลโดยตรงของบุคลากรพยาบาลเท่ากับ 1.22 ชั่วโมงใน 24 ชั่วโมงโดยเวรเช้าใช้เวลาเฉลี่ยเท่ากับ 0.41 ชั่วโมง (S.D. 0.33) เวรบ่ายใช้เวลาเฉลี่ยเท่ากับ 0.45 ชั่วโมง (S.D. 0.20) และเวรดึกใช้เวลาเฉลี่ยเท่ากับ 0.36 ชั่วโมง (S.D. 0.34) ดังตารางที่ 4 และผู้ป่วยประเภทที่ 3 ผู้ป่วยที่อยู่ในภาวะเจ็บป่วยไม่รุนแรง เวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลโดยตรงของบุคลากรพยาบาลเท่ากับ 0.68 ชั่วโมงใน 24 ชั่วโมงโดยเวรเช้าใช้เวลาเฉลี่ยเท่ากับ 0.22 ชั่วโมง (S.D. 0.23) เวรบ่ายใช้เวลาเฉลี่ยเท่ากับ 0.22 ชั่วโมง (S.D. 0.63) และเวรดึกใช้เวลาเฉลี่ยเท่ากับ 0.24 ชั่วโมง (S.D. 0.17) ดังตารางที่ 4 จะเห็นได้ว่า เวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลของบุคลากรพยาบาลเพื่อดูแลในผู้ป่วยประเภทที่ 2 มากกว่าประเภทที่ 3 เนื่องจากผู้ป่วยประเภทที่ 2 เป็นผู้ป่วยที่มีกิจกรรมการพยาบาลที่ใช้เวลาในการปฏิบัติกิจกรรมมากกว่าผู้ป่วยประเภทที่ 3 เช่น กิจกรรมในด้านการสวนล้างกระเพาะอาหาร การให้อาหารทางสายยาง การทำแผลเปิดลำไส้ทางหน้าท้อง และการให้เลือด เป็นต้น ส่วนผู้ป่วยประเภทที่ 3 เป็นผู้ป่วยที่สัญญาณชีพคงที่ มีการตรวจวัดเกี่ยวกับการบันทึกสัญญาณชีพ ทุก 4 ชั่วโมง ช่วยเหลือตัวเองในการปฏิบัติ

กิจวัตรประจำวัน สามารถรับประทานอาหารได้เอง และ จำนวนกิจกรรมการพยาบาลที่บุคลากร พยาบาลปฏิบัติในผู้ป่วยประเภทที่ 2 จะมีจำนวนกิจกรรมน้อยกว่า เช่น กิจกรรมการขับถ่าย การทำ ความสะอาดร่างกาย ดังตารางที่ ก3

ส่วนผู้ป่วยประเภทที่ 3 ผู้ป่วยที่อยู่ในภาวะเจ็บป่วยไม่รุนแรงเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติ กิจกรรมการพยาบาลโดยตรงของบุคลากรพยาบาลใช้เวลาเท่ากับ 0.68 ชั่วโมงใน 24 ชั่วโมงโดยเวร เข้าใช้เวลาเฉลี่ยเท่ากับ 0.22 ชั่วโมง (S.D. 0.23) เวรบ่ายใช้เวลาเฉลี่ยเท่ากับ 0.22 ชั่วโมง (S.D. 0.63) และเวรดึกใช้เวลาเฉลี่ยเท่ากับ 0.24 ชั่วโมง (S.D. 0.17) ดังตารางที่ 4 และผู้ป่วยประเภทที่ 4 ผู้ป่วย พักฟื้น เวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลโดยตรงบุคลากรพยาบาลเท่ากับ 0.67 ชั่วโมงใน 24 ชั่วโมงโดยเวรเข้าใช้เวลาเฉลี่ยเท่ากับ 0.24 ชั่วโมง (S.D. 0.34) เวรบ่ายใช้เวลาเฉลี่ยเท่ากับ 0.25 ชั่วโมง (S.D. 0.38) และเวรดึกใช้เวลาเฉลี่ยเท่ากับ 0.19 ชั่วโมง (S.D. 0.28) อภิปรายได้ว่า ผู้ป่วย ประเภทที่ 3 เป็นผู้ป่วยที่อยู่ในระหว่างการ รอวินิจฉัยโรค เป็นผู้ป่วยที่ช่วยเหลือตัวเองได้ดี เวรบ่าย และเวรดึกไม่มีอาการเปลี่ยนแปลงเวลาเฉลี่ยที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลในผู้ป่วย ประเภทนี้จึงใช้เวลาเฉลี่ยใกล้เคียงกับผู้ป่วยประเภทที่ 4 ซึ่งเป็นผู้ป่วยประเภทที่รอรับการตรวจ รักษา รอกำหนดยาหรือรอหัตถการ และผู้ป่วยประเภทที่ 4 เป็นผู้ป่วยที่มีอาการเกือบเข้าสู่ สภาวะปกติ เพียงแต่ต้องรอกลับไปพักฟื้นที่บ้านเท่านั้น นอกจากนี้ผู้ป่วยประเภทที่ 4 สามารถ ช่วยเหลือตนเองได้ กิจกรรมการพยาบาลบางกิจกรรมบุคลากรพยาบาลไม่ต้องให้การดูแล เช่น การ ปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน

จากข้อมูลของเวลาที่ใช้ในการการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลโดยตรงในผู้ป่วยแต่ละ ประเภท (ตารางที่ 4) ในรอบ 24 ชั่วโมง พบว่าเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลโดยตรง ในเวรเข้าใช้เวลาเท่ากับ 2.54 ชั่วโมง เวรบ่ายใช้เวลาเท่ากับ 2.52 ชั่วโมง และเวรดึกใช้เวลาเท่ากับ 2.01 ชั่วโมง ผลการศึกษานี้แตกต่างกับการศึกษาของคณะกรรมการวิจัย (2542) ที่ศึกษาเรื่องเวลาที่ใช้ ในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลโดยตรงตามระบบการจำแนกประเภทผู้ป่วย โรงพยาบาล มหาราชนครเชียงใหม่ ในงานการพยาบาลศาสตร์บุคลากรพยาบาลใช้เวลาในการปฏิบัติ กิจกรรมการพยาบาลโดยตรงในเวรเข้า เวรบ่าย และเวรดึก เท่ากับ 6.96, 5.10 และ 4.41 ชั่วโมง ตามลำดับอภิปรายได้ว่าปริมาณเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลในผู้ป่วยแต่ละประเภท มีความแตกต่างกันในแต่ละโรงพยาบาลเนื่องจากระบบการให้บริการ และลักษณะงานที่แตกต่าง กันรวมไปถึงการจำแนกประเภทผู้ป่วยที่ต่างกัน ส่วนเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมในแต่ละ เวรมีความสอดคล้องกันคือ เวรเช้าจะใช้เวลามากที่สุด รองลงมาเป็นเวรบ่าย และเวรดึกตามลำดับ อภิปรายได้ว่า ในเวรเช้าเป็นช่วงเวลาที่ผู้ป่วยจะได้รับการตรวจเยี่ยมและวางแผนการให้การ รักษา จากแพทย์เจ้าของไข้ ทำให้มีกิจกรรมการรักษาพยาบาลเกิดขึ้นหลายกิจกรรม และส่งผลเวลาที่ใช้ใน

การปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลโดยตรงของบุคลากรพยาบาลในเวรเข้ามากเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลโดยตรงใน 24 ชั่วโมง กับผู้ป่วยทั้งหมด (จากตารางที่ 7) พบว่าเวรเช้าเป็นช่วงเวลาที่บุคลากรพยาบาลใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลมากที่สุดเท่ากับ 17.76 ชั่วโมงรองลงมาเป็นเวรบ่ายเท่ากับ 16.84 ชั่วโมง และเวรดึกเท่ากับ 14.80 ชั่วโมง อภิปรายได้ว่าเนื่องจากเวรเช้า เป็นช่วงที่ผู้ป่วยจะได้รับ การตรวจเยี่ยม การตรวจวินิจฉัยจากแพทย์เจ้าของไข้ การวางแผนให้การรักษาซึ่งต้องเกี่ยวข้องกับหน่วยงานอื่นในโรงพยาบาล และต้องการเวลาในการประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ ในโรงพยาบาล ทำให้มีกิจกรรมการรักษายาพยาบาลมากขึ้นและส่งผลให้เวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลมากขึ้น เวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลของบุคลากรพยาบาลในด้านต่างๆ (ตารางที่ ก1) กิจกรรมที่บุคลากรพยาบาลห่อผู้ป่วย ศัลยกรรมหึ่งใช้เวลาในการปฏิบัติมากที่สุดคือการปฏิบัติการพยาบาลใช้เวลา 0.81 ชั่วโมง อภิปรายได้ว่า ห่อผู้ป่วยศัลยกรรมหึ่งให้บริการกับผู้ป่วยที่มีปัญหาทางด้านศัลยกรรมที่ต้องเตรียมตัวผู้ป่วยทั้งก่อนและหลังการผ่าตัด เป็นห่อผู้ป่วยหึ่งที่ให้บริการผู้ป่วยที่ได้รับอุบัติเหตุ มีกิจกรรมการปฏิบัติการพยาบาลหลากหลายเช่น การให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำ การใส่สายยางทางจมูก และการสวนล้างกระเพาะอาหาร เป็นต้น ดังนั้นเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลของบุคลากรพยาบาลในกิจกรรมข้อนี้จึงใช้เวลาเฉลี่ยมาก ส่วนกิจกรรมที่บุคลากรพยาบาลห่อผู้ป่วย ศัลยกรรมหึ่งใช้เวลาในการปฏิบัติค่อนข้างน้อย คือกิจกรรมด้านการสอนและการประคับประคองจิตใจซึ่งเป็นบทบาทที่สำคัญของบุคลากรพยาบาลปฏิบัติเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลอยู่ในระดับต่ำทุกเวร (ตารางที่ ก1) โดยใช้เวลาเท่ากับ 6.85 นาที อภิปรายได้ว่า ห่อผู้ป่วย ศัลยกรรมหึ่งมีผู้ป่วยจำนวนมาก อัตราครองเตียงเฉลี่ยมากกว่าร้อยละ 107 และผู้ป่วยรับใหม่โดยเฉลี่ยวันละ 12 ราย ซึ่งผู้ป่วยรับใหม่แต่ละราย มีการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลของบุคลากรพยาบาลทั้งการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลโดยตรงและการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลที่นอกเหนือการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลโดยตรงหลายกิจกรรมที่ต้องใช้เวลาในแต่ละกิจกรรมมาก

ดังนั้นการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลให้กับผู้ป่วยภายในห่อผู้ป่วย บุคลากรพยาบาลจึงมุ่งเน้นปฏิบัติงานตามแผนการรักษาของแพทย์และมุ่งทำงานประจำให้เสร็จทันเวลา ความตระหนักในบทบาทหน้าที่อิสระในกิจกรรมการสอนและการประคับประคองจิตใจของบุคลากรแต่ละคนมีความแตกต่างกันเป็นผลให้เวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมโดยตรงในหมวดนี้ต่ำกว่าที่ควรจะเป็น สอดคล้องกับ บุญวดี เพชรรัตน์ และจรัสศรี บัวบาน (2541) ซึ่งวิเคราะห์การปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาล พบว่า การปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลจะให้ความสำคัญต่อการปฏิบัติทางกายมากกว่าโดยไม่ได้ให้ความสำคัญกับปัญหาทางจิตใจและองค์รวม ซึ่งการสอนและการประคับประคองจิตใจถือเป็นบทบาทที่สำคัญที่บุคลากรทางการพยาบาลสามารถปฏิบัติได้อย่างอิสระ ความตระหนักใน

บทบาทหน้าที่ของแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกัน และบุคลากรมุ่งปฏิบัติงานตามแผนการรักษาของแพทย์และมุ่งทำงานประจำให้เสร็จทันเวลา ทำให้ปริมาณเวลาที่ได้น้อยกว่าที่ควรจะเป็น

เวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลของบุคลากรพยาบาลหอผู้ป่วยศัลยกรรมหญิงที่ใช้เวลาในการปฏิบัติค่อนข้างน้อย (ตารางที่ ก1) คือ กิจกรรมการรับประทานอาหารโดยใช้เวลาเท่ากับ 4.02 นาที อภิปรายว่าผู้ป่วยที่เข้ามารับการรักษาในหอผู้ป่วยศัลยกรรมหญิงส่วนมากเป็นผู้ป่วยที่ต้องได้รับการผ่าตัดและภายหลังจากการผ่าตัดต้องได้รับการงดสารน้ำและอาหารตามการรักษาของแพทย์ส่งผลให้บุคลากรพยาบาลไม่ได้ใช้เวลาในการปฏิบัติกิจกรรมนี้ส่วนผู้ป่วยที่แพทย์อนุญาตให้รับประทานอาหารได้สามารถช่วยเหลือตนเองและรับประทานอาหารได้เอง

จากผลการศึกษาพบว่ากิจกรรมที่มีการใช้เวลาเล็กน้อยอีกกิจกรรมคือการเคลื่อนไหวร่างกายและการออกกำลังกาย (ตารางที่ ก1) ใช้เวลาเท่ากับ 4.02 นาที ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของลักขณา ไทยประเสริฐ (2542) ที่ศึกษาเวลาที่ใช้ในการพยาบาลผู้ป่วยที่มีความเจ็บป่วยระดับปานกลางในหอผู้ป่วยอายุรกรรม โรงพยาบาลเชียงคำ อภิปรายได้ว่า หอผู้ป่วยศัลยกรรมหญิงได้พัฒนาคุณภาพบริการให้บริการแบบองค์รวม 4 มิติให้การพยาบาลทั้ง ร่างกาย จิตใจ อารมณ์สังคมและจิตใจจึงอนุญาตให้ญาติผู้ป่วยสามารถอยู่กับผู้ป่วยได้ตลอดเวลาญาติจึงช่วยผู้ป่วยในการเคลื่อนไหวและการออกกำลังกายโดยพยาบาลทำหน้าที่คอยสอนและแนะนำส่วนพยาบาลจะใช้เวลาในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลให้กับผู้ป่วยในด้านอื่นต่อไป ประกอบกับทางหอผู้ป่วยมีแนวทางการปฏิบัติการดูแลผู้ป่วยที่ได้รับการผ่าตัดร่วมกับสหสาขาวิชาชีพในการให้การดูแลผู้ป่วยโดยให้พนักงานพยาบาลมาช่วยดูแลผู้ป่วยหลังผ่าตัดในด้านการเคลื่อนไหวและการออกกำลังกายจึงทำให้เวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจงานของบุคลากรพยาบาลในด้านนี้ใช้เวลาเล็กน้อย

2. เวลาที่ใช้ของบุคลากรพยาบาลในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลที่นอกเหนือจากกิจกรรมการพยาบาลโดยตรง ผลการศึกษาพบว่าบุคลากรพยาบาลใช้เวลาการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลที่นอกเหนือจากกิจกรรมการพยาบาลโดยตรงในเวรเช้าใช้เวลาเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 4.89 ชั่วโมง รองลงมาเป็นเวรบ่ายใช้เวลาเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 ชั่วโมง น้อยที่สุดเวรคึกใช้เวลาเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 ชั่วโมง และในรอบ 24 ชั่วโมงใช้เวลาเฉลี่ยเท่ากับ 12.23 ชั่วโมง (ตารางที่ 6) อภิปรายได้ว่า กิจกรรมการพยาบาลส่วนมากจะมีในเวรเช้ามากกว่าเวรอื่น สอดคล้องกับการศึกษาของคณะกรรมกรวิจัย ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ (2545) ที่ศึกษาในงานการพยาบาลศัลยศาสตร์พบว่าเวลาที่ใช้ในกิจกรรมการพยาบาลนอกเหนือกิจกรรมการพยาบาลโดยตรงจะแปรผันตามกิจกรรมการพยาบาลโดยตรงซึ่งพบว่าเวรเช้าเป็นเวรที่มีกิจกรรมการพยาบาลโดยตรงและปริมาณเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมของบุคลากรในกิจกรรมนอกเหนือกิจกรรมการพยาบาลโดยตรงจะผันแปรตามจำนวนของผู้ป่วย นอกจากนั้นในเวรเช้าเป็นเวลา ที่บุคลากรพยาบาล

ในหอผู้ป่วยจะต้องประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆ และการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ มากกว่าเวรป่วย และเวรตึกและในเวรเช้าช่วงที่เก็บข้อมูลมีการประชุมประจำเดือนของหน่วยงานและมีการสอบประเมินสมรรถนะในด้านการนำกระบวนการทางการพยาบาลมาใช้ในหน่วยงานจึงทำให้ในเวรเช้าใช้เวลาเฉลี่ยมากที่สุด

เวลาที่ใช้ของบุคลากรพยาบาลในการปฏิบัติกิจกรรมนอกเหนือจากกิจกรรมการพยาบาลโดยตรง ในรอบ 24 ชั่วโมง ผลการศึกษาพบว่า กิจกรรมที่ใช้เวลามากที่สุดคือกิจกรรมการพยาบาลทางอ้อมใช้เวลามากที่สุดเท่ากับ 7.16 ชั่วโมง (ตารางที่ 6) อภิปรายได้ว่า ในกิจกรรมการพยาบาลโดยอ้อมส่วนใหญ่เป็นการใช้เวลาในการปฏิบัติกิจกรรมด้านการเตรียมเกี่ยวกับการดูแลกิจวัตรประจำวันการจัดเก็บการเตรียมอุปกรณ์ในการให้ยาประเภทต่างๆ และการปฏิบัติการรักษาพยาบาล ซึ่งจะสัมพันธ์ไปกับการตรวจรักษา และการที่จะทำให้งิจกรรมการตรวจรักษา หรือหัตถการต่างๆ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นต้องอาศัยความพร้อมของเครื่องมือ และภายหลังการใช้อุปกรณ์ต้องมีการทำความสะอาดจัดเก็บให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้ได้ต่อไปจึงทำให้การใช้เวลาในการปฏิบัติกิจกรรมโดยอ้อมมากขึ้น และนอกจากนี้กิจกรรมการพยาบาลทางอ้อม ประกอบไปด้วยเวลาที่ใช้ในการบันทึกและการเขียนรายงาน (ตารางที่ 6) ซึ่งใช้เวลาในการบันทึกเวรเช้า เวรป่วย และเวรตึกร้อยละ 14.87, 42.83 และ 42.76 ใกล้เคียงกับการศึกษาของ เออร์เดน และรูดด์ (Urden & Roode, 1997) ที่ศึกษาการใช้เวลาของบุคลากรพยาบาล พบว่าบุคลากรพยาบาลใช้เวลาในการบันทึกรายงานเวรเช้า เวรป่วย และเวรตึกร้อยละ 22, 24 และ 30 ตามลำดับ การบันทึกทางการพยาบาลถือเป็นหน้าที่อย่างหนึ่งของบุคลากรพยาบาลในการบันทึกรายละเอียดของอาการเปลี่ยนแปลงรวมถึงการรักษาพยาบาลที่ผู้ป่วยแต่ละคนได้รับและการบันทึกทางการพยาบาลเป็นข้อมูลที่สำคัญสำหรับการวางแผนการให้การพยาบาล การรักษาได้อย่างถูกต้องและต่อเนื่อง หรือนำไปสู่การวินิจฉัยทางการพยาบาล วางแผนการให้การพยาบาล และสื่อสารกับทีมสุขภาพในการดูแลผู้ป่วยและเป็นนโยบายของกลุ่มการพยาบาลโรงพยาบาลเชิงรายประชากรุเคราะห์ที่นำกระบวนการทางการพยาบาลมาใช้ในการบันทึกทางการพยาบาล ซึ่งถ้ามีการปรับปรุงรูปแบบการบันทึกทางการพยาบาล มีการประเมินผลการบันทึกทางการพยาบาลก็อาจจะทำให้บุคลากรพยาบาลใช้เวลาในการบันทึกน้อยลงทำให้มีเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลสำหรับผู้ป่วยมากขึ้น ในการศึกษาครั้งนี้พบว่าบุคลากรพยาบาลไม่ได้ใช้เวลาในกิจกรรมการรอคอย (ตารางที่ 6) เนื่องจากการปฏิบัติกิจกรรมบุคลากรพยาบาลจะเตรียมด้วยตนเองช่วงที่ทำการเก็บข้อมูลไม่มีกิจกรรมการพยาบาลที่ต้องไปยืมอุปกรณ์จากหน่วยงานอื่นและทางโรงพยาบาลจะเป็นแหล่งฝึกของนักศึกษาแพทย์ที่จะต้องมาทำหัตถการการรักษาด้วยตนเอง ดังนั้นทำให้เวลาที่ใช้ในกิจกรรมการรอคอยไม่มีการใช้เวลา เมื่อเปรียบเทียบเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลทางอ้อมของบุคลากรพยาบาล

พบว่าในเวรเช้าใช้เวลาเท่ากับ 2.27 ชั่วโมง น้อยกว่าเวรบ่ายซึ่งใช้เวลาเท่ากับ 2.73 ชั่วโมง (ตารางที่ 6) อภิปรายได้ว่า เวรบ่าย มีการเตรียมเกี่ยวกับอุปกรณ์ต่างๆ การเตรียมใบบันทึกต่างๆ ให้พร้อมใช้งานรวมไปถึงการเตรียมการปฏิบัติการพยาบาล เช่น การสอนสุขศึกษา การเตรียมดูแลผู้ป่วยก่อนและหลังการผ่าตัด การสวนอุจจาระ เป็นต้น ประกอบกับทางหน่วยงานจัดให้เวรบ่ายเป็นเวรที่ต้องเตรียมความพร้อมของผู้ป่วยก่อนและหลังการผ่าตัดทั้งทางร่างกายและจิตใจ รวมไปถึงแบบฟอร์มบันทึกเวชระเบียนและผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ ผลเอกซเรย์ ผลการตรวจคลื่นหัวใจด้วยไฟฟ้าของผู้ป่วยให้พร้อมก่อนการผ่าตัดเพื่อป้องกันภาวะแทรกซ้อนที่อาจเกิดขึ้น จากการศึกษาพบว่าเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติการกิจกรรมการพยาบาลในการรายงานและประชุมปรึกษาใช้เวลาเท่ากับ 3.37 ชั่วโมง (ตารางที่ 6) อภิปรายได้ว่า ทางหอผู้ป่วยศัลยกรรมหญิง เป็นแหล่งศึกษาที่มีนักศึกษาพยาบาลมาฝึกปฏิบัติทำให้นักลากรใช้เวลาในการนิเทศนักศึกษาในการฝึกการปฏิบัติการกิจกรรมการพยาบาล และการร่วมประชุมปรึกษาทางวิชาการ

กิจกรรมการพยาบาลที่นอกเหนือจากกิจกรรมการพยาบาลโดยตรงที่บุคลากรพยาบาลใช้เวลาปฏิบัติกิจกรรมน้อยที่สุดใน 24 ชั่วโมง ผลการศึกษาพบว่า กิจกรรมด้านวิชาการใช้เวลาเท่ากับ 0.62 ชั่วโมง (ตารางที่ 5) อภิปรายได้ว่าหอผู้ป่วยศัลยกรรมหญิงเป็นหอผู้ป่วยสามัญที่มีจำนวนผู้ป่วยมาก อัตราครองเตียงสูงเฉลี่ยเฉลี่ยมากกว่า 100% และจำนวนผู้ป่วยที่เข้ามารับการรักษามีจำนวนมากดังนั้นเมื่อมีการประชุมทางวิชาการ กิจกรรมการร่วมประชุมคณะกรรมการต่างๆ ทางหอผู้ป่วยจะขอความร่วมมือกับบุคลากรในหน่วยงานและให้ถือเป็นนโยบายของหน่วยงาน ที่บุคลากรในหน่วยงานต้องใช้เวลาในวันหยุดของตนเองไปประชุมวิชาการ

เวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลนอกเหนือจากกิจกรรมการพยาบาลโดยตรงของบุคลากรพยาบาลต่อผู้ป่วย 1 รายต่อเวรเท่ากับ 0.63 ชั่วโมง (ตารางที่ 12) ผลการศึกษาพบว่าใกล้เคียงกับการศึกษาของ สิริฉัตร สมบูรณ์เอนก (2548) ที่ศึกษาการใช้เวลาของบุคลากรทางการพยาบาลหอผู้ป่วยใน โรงพยาบาลศรีเทพ พบว่าบุคลากรพยาบาลใช้เวลาในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลนอกเหนือจากกิจกรรมการพยาบาลโดยตรงต่อผู้ป่วย 1 รายต่อเวรเท่ากับ 0.61 ชั่วโมง

3. เวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลผู้ป่วยรับใหม่ในแต่ละเวร แต่ละวัน จากผลการศึกษาพบว่าเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลผู้ป่วยรับใหม่ของบุคลากรพยาบาลใน 24 ชั่วโมง ใช้เวลาเท่ากับ 2.41 ชั่วโมง ในเวรเช้าและเวรบ่ายใช้เวลามากที่สุดเท่ากับ และเวรดึกใช้เวลาเท่ากับ 0.62 ชั่วโมง ตามลำดับ (จากตารางที่ 6) ซึ่งอภิปรายได้ว่าในแต่ละวันในหอผู้ป่วยศัลยกรรมหญิงมีผู้ป่วยรับใหม่เป็นจำนวนมากมีทั้งผู้ป่วยที่มีปัญหาทางด้านศัลยกรรม ที่มารอรับการรักษาโดยการผ่าตัด ผู้ป่วยที่มีแผลติดเชื้อที่ต้องได้รับการทำแผลและฉีดยาเข้าหลอดเลือดดำและผู้ป่วยที่ได้รับอุบัติเหตุที่ไม่มีภาวะช็อก มีการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลในผู้ป่วยทั้งโดยตรงและ

การปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลที่นอกเหนือการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลโดยตรงที่หลากหลาย อีกทั้งหอผู้ป่วยศัลยกรรมหญิงเป็นหอผู้ป่วยหญิงที่ยังไม่ได้แบ่งแยกเป็น 2 หอผู้ป่วยจึงทำให้รับผู้ป่วยใหม่ในแต่ละวันเป็นจำนวนมากเฉลี่ย 12 ราย/วัน มีอัตราครองเตียงสูงเฉลี่ยมากกว่า 100% (ข้อมูลหอผู้ป่วยศัลยกรรมหญิงตุลาคม 2548 ถึง มีนาคม 2549) ส่วนเวรป่วยและเวรดึกเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลผู้ป่วยรับใหม่น้อยเนื่องจากมีจำนวนผู้ป่วยรับใหม่ในเวรดังกล่าว น้อย ส่วนใหญ่ผู้ป่วยที่รับใหม่จะเป็นผู้ป่วยฉุกเฉินต้องได้รับการรักษาเร่งด่วนและเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมรับใหม่พบว่าบุคลากรพยาบาลใช้เวลาเฉลี่ยต่อ 1 รายเท่ากับ 0.80 ชั่วโมง (ตารางที่ ก13) ดังนั้นจากผลการศึกษาควักจับบุคลากรเสริม ในเวรเช้าเพื่อช่วยในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลในผู้ป่วยรับใหม่

4. สัดส่วนปริมาณงานทั้งหมดของเวรเช้า เวรป่วย และเวรดึก จากผลการศึกษาพบว่า ปริมาณงานทั้งหมดเวรเช้ามีสัดส่วนปริมาณงานมากที่สุดเท่ากับ 60.60 ชั่วโมง หรือร้อยละ 46.96 รองลงมาเป็นเวรป่วยเท่ากับ 36.51 ชั่วโมง หรือร้อยละ 28.30 น้อยที่สุดเวรดึกเท่ากับ 31.92 ชั่วโมง หรือร้อยละ 24.74 (ตารางที่ 8) และปริมาณงานทั้งหมดของบุคลากรพยาบาลทั้งหมดจากการศึกษาพบว่าเวลาที่ใช้ในการการปฏิบัติงานของบุคลากรพยาบาลในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลที่นอกเหนือการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลโดยตรงใน 24 ชั่วโมง เท่ากับ 79.63 หรือคิดเป็นร้อยละ 61.71 ของปริมาณงานทั้งหมดโดยเป็นเวรเช้าเท่ากับ 42.84 ชั่วโมง หรือคิดเป็นร้อยละ 53.80 เวรป่วยเท่ากับ 19.67 ชั่วโมง หรือคิดเป็นร้อยละ 24.70 และเวรดึกเท่ากับ 17.12 ชั่วโมง หรือคิดเป็นร้อยละ 21.50 ซึ่งมากกว่าเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติงานของบุคลากรพยาบาลทั้งหมดในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลโดยตรง ใช้เวลาเฉลี่ยใน 24 ชั่วโมง เท่ากับ 49.40 ชั่วโมง หรือคิดเป็นร้อยละ 35.72 ของปริมาณงานทั้งหมด โดยเป็นเวรเช้าเท่ากับ 17.76 ชั่วโมง หรือคิดเป็นร้อยละ 35.95 เวรป่วยเท่ากับ 16.84 ชั่วโมง หรือคิดเป็นร้อยละ 34.09 และเวรดึกเท่ากับ 14.80 ชั่วโมงหรือคิดเป็นร้อยละ 29.96 สอดคล้องกับการศึกษาของ คณะกรรมการวิจัย ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ (2545) ที่พบว่าเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติของบุคลากรพยาบาลในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลที่นอกเหนือการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลโดยตรงมากกว่าเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติงานของบุคลากรพยาบาลในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลโดยตรง สัดส่วนเวรเช้าเวรป่วยเวรดึก เท่ากับ 46.96 : 28.30 : 24.74 อัตราส่วนที่ได้มีความแตกต่างจากที่สำนักงานพยาบาลกำหนด เนื่องจากอัตราส่วนปริมาณงานทั้งหมดที่ได้แต่ละเวรเป็นปริมาณการใช้เวลาของบุคลากรพยาบาลที่ขึ้นปฏิบัติงานตามการจัดบุคลากรในแต่ละเวร